

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/216/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415203931
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415203931.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hlavná 104, IČO: 47243368, zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, proti žalovanému: C. P., L.. XX.XX.XXXX, D. P. G. K. T., C. XXXX/XX, J. E. K. T., I. XXXX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom W.. G. T., L.. XX.XX.XXXX, J. K. T., L. D. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 313,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5,25 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 200,- eur za obdobie od 16.11.2013 do 08.10.2015 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie ohľadne zaplatenia sumy 200,- eur zastavuje.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanému sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou datovanou k 12.08.2015 doručenou na tunajší súd 23.10.2015 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 313,- eur spolu s 5,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 248,- eur za obdobie od 16.11.2013 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo dňa 28.10.2013 k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) a zároveň Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva“) tým, že žalovaný prijal návrh rámcovej zmluvy a zmluvy zo strany žalobcu v súlade s čl. III bod 3 rámcovej zmluvy, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver spolu s dohodnutou odplatom vrátiť jednorazovo v dohodnutej lehote do 15.11.2013. Predpokladom uzatvorenia oboch zmlúv bola registrácia žalovaného ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, zmluva a jej prípadné prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade veriteľa bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu zmluvy spotrebiteľovi formou elektronickej pošty. Zaregistrovaný spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom prostredníctvom elektronickej pošty. Zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Poukázal na § 40 ods. 4 Občianskeho

zákonníka (ďalej len „OZ“). Žalovaný sa zaviazal žalobcovi vrátiť celkovú čiastku 248,- eur, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru vo výške 200,- eur a individuálne dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 48,- eur. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) výšku odplaty si žalovaný určil sám na webovom sídle žalobcu, a to v závislosti od výšky poskytnutej sumy a lehoty splatnosti úveru. V zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace. RPMN uvedená v zmluve preto skutočne neodzrkadľuje reálnu hodnotu RPMN, nakoľko jej výpočet predpokladá ročný základ celkovej súčasnej hodnoty čerpaných prostriedkov. Vzhľadom na skutočnosť, že sa žalovaný zaviazal splatiť žalobcovi dlh v lehote kratšej ako 3 mesiace od poskytnutia úveru, je neadekvátne posudzovať výšku RPMN. Úver s príslušenstvom sa stal splatný 15.11.2013. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a čl. IV bod 4 rámcovej zmluvy. Žalobca priloženými písomnými výzvami vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku voči žalobcovi. V zmysle čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy si uplatnil voči žalovanému náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 65,- eur, pričom žalovaný bol pred uzatvorením rámcovej zmluvy a zmluvy riadne oboznámený s poplatkami súvisiacimi s porušením povinnosti žalovaného splniť riadne a čas svoj záväzok. Celkový jeho nárok predstavuje sumu 313,- eur s príslušenstvom (súčet istiny, dohodnutej odplaty a celkových nákladov). Žalovaný do dnešného dňa nerealizoval žiadnu úhradu.

Žalobca prostredníctvom zástupcu na výzvu súdu, aby preukázal oprávnenosť účtovania nákladov spojených s uplatnením pohľadávky uplatnených v celkovej výške 65,- eur - ich jednotlivých položiek aj z pohľadu toho, že tieto pre svoju výšku nemajú základ v neprijateľných zmluvných podmienkach, podaním z 12.11.2015 pripojil štyri upomienky, ktoré boli adresované žalovanému prostredníctvom pošty, o čom predložil potvrdenia o odoslaní upomienok adresované žalovanému s tým, že žalobca nemohol ovplyvniť to, či tieto upomienky aj boli žalovanému doručené. Suma 65,- eur predstavuje personálne náklady na prevádzku kancelárie, náklady za telefonické výzvy, SMS, e-mailové správy, písomné výzvy, ako aj ďalšie náklady vynaložené žalobcom z dôvodu omeškania žalovaného. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s riadnym splácaním úveru, boli mu zaslané štyri upomienky (upomienka, urgencia, upozornenie, posledná výzva) na splnenie si svojho záväzku. Vzhľadom k tomu, že žalovanému boli zaslané štyri upomienky, žiada žalobca sumu 65,- eur (15 10, 10, 30) s poukazom na č. I. IV ods. 5 rámcovej zmluvy.

Podaním zo 07.12.2015 žalobca prostredníctvom zástupcu, doručeným súdu 14.12.2015, na výzvu súdu uviedol, že žalobca eviduje od žalovaného úhradu vo výške 200,- eur zo dňa 08.10.2015 a v tejto časti zobral žalobu späť.

Predmetom tohto konania po čiastočnom späťvzátí žaloby zostala istina vo výške 113,- eur pozostávajúca zo sumy 48,- eur špecifikovanej žalobcom ako „individuálne dojednaná odplata za poskytnutie úveru“ a sumy 65,- eur špecifikovanej žalobcom ako skutočne vynaložené náklady podľa čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy) s úrokom z omeškania zo sumy 248,- eur od 16.11.2013 do 08.10.2015 a zo sumy 48,- eur od 09.10.2015 do zaplatenia, ako aj rozhodnutie o trovách konania.

Súd konal a na pojednávaní 16.12.2015 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčast' na pojednávaniach opakovane ospravedlnil žiadajúc konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti.

Zástupca žalovaného vo svojich vyjadreniach na pojednávaniach poukázal na úhradu istiny úveru vo výške 200,- eur žalovaným na účet žalobcu dňa 07.10.2015, čo dokladoval potvrdením z banky vystaveným 24.11.2015, podľa ktorého 07.10.2015 došlo k finančnej operácii vo výške 200,- eur zaúčtovanej vo forme medzibankového prevodu - splátky istiny dlhu z 28.10.2013, referenčné číslo operácie XXXXXXXX-XXXXXXXX, pod variabilným symbolom XXXXXXXX. O tejto skutočnosti bol vymáhač, a to De Vries Justitia, s. r. o., informovaný hneď na druhý deň 08.10.2015, čo dokladoval výpisom e-mailovej komunikácie. Napriek tomu, že toho vymáhača vyzýval na oznámenie presnej špecifikácie ním vymáhaného nároku, stále tento opakoval len sumu 208,- eur. Po poslednej žiadosti sa už neozval. Predmetné zmluvy ako rámcová zmluva, tak aj zmluva obsahujú v sebe neprijateľné podmienky, pokiaľ ide o výšku odplaty a aj pokiaľ ide o výšku upomienok. Dojednaná odplata predstavuje takmer 500 % ročný úrok, resp. RPMN, čo je jednoznačne porušením zákona o spotrebiteľských úveroch a predstavuje úžeru. Upomienky nespĺňajú podmienky doručenia, nie sú ani podpísané a nie sú v súlade s rámcovou zmluvou. Hneď v prvej upomienke sú vyčíslené rámcové náklady na 35,- eur,

hoci podľa zmluvy to malo byť len 15,- eur. Predpokladá, že to mala byť suma všetkých upomienok. Druhá upomienka je na 10,- eur, teda ešte navyše k tým 35,- eur, tretia upomienka to isté a štvrtý list nie je upomienkou, ale oznámením o porušení dohody o splátkovom kalendári. V jednotlivých upomienkach neboli špecifikované konkrétne náklady žalobcu ako veriteľa. Žalovaný v danej záležitosti, aby si overil výšku dlhu, ktorý má zaplatiť, najskôr kontaktoval pôžičkomat, kde mu povedali, aby sa obrátil na vymáhačskú spoločnosť a až následne ho kontaktoval e-mailom p. Q.. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011 a na jeho odôvodnenie pokiaľ ide o výklad neprijateľnej zmluvnej podmienky nemožnosť moderovania nároku opierajúceho sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom žiadal v časti nedotknutej jej čiastočným späťvzatím žalobu zamietnuť a žalobcovi nepriznať trovy konania s poukazom na to, že žalovaný ešte pred podaním žaloby žalobcu na súd zaplatil žalobcovi sumu 200,- eur, keď predtým žalobca nijakým spôsobom nereagoval na ich telefonickú a e-mailovú komunikáciu.

Žalovaný sa vo svojej výpovedi na pojednávaní 25.11.2015 v celom rozsahu pridržal vyjadrení jeho zástupcu. Zdôraznil, že to už zaplatil a vymáhajú od neho tú úžeru. Tie výzvy ako písomné upomienky, ktoré pripojil žalobca k žalobe, mu neboli doručené. Akurát ho informovali e-mailom, keď ho kontaktoval p. Q.. Na adrese jeho trvalého pobytu si preberá zásielky, hoci tam nebýva, keďže býva spolu s manželkou na adrese K. T.L., I. XXXX/XX. Tiež uviedol, že už sa nepamätá, kedy ho prvýkrát e-mailom kontaktoval pôžičkomat.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že účastníci uzavreli dňa 28.10.2013 prostredníctvom internetovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (rámcovú zmluvu).

Podľa čl. IV. bodu 1 rámcovej zmluvy sa klient zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy.

Podľa čl. IV bodu 5 rámcovej zmluvy v prípade omeškania klienta so splátkami úveru je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním. Konkrétne sa jedná o súvisiace personálne náklady, náklady za prevádzku kancelárie, náklady za telefonické výzvy, SMS, e-mailové správy, písomné výzvy, ako aj ďalšie náklady vynaložené veriteľom z dôvodu omeškania klienta. Tieto náklady sú vyrátané nasledovne: spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania prvej upomienky - celkové náklady 15,- eur, spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania druhej upomienky - celkové náklady vo výške 10,- eur, to isté je uvedené aj pri vypracovaní tretej upomienky, spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania štvrtej upomienky a prípravy prípadu na predanie externej inkasnej spoločnosti - celkové náklady vo výške 30,- eur.

Účastníci zároveň v ten istý deň uzavreli aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru odkazujúcej na zákon č. 129/2010 Z. z. (ZoSÚ), zákon č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občiansky zákonník (OZ). Podľa nej žalobca poskytol žalovanému bezúročný úver 200,- eur jednorazovým čerpaním bezhotovostným prevodom z účtu v jeho banke na bankový účet žalovaného uvedený v záhlaví zmluvy. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver s príslušenstvom vo výške 248,- eur bezhotovostne na bankový účet žalobcu do 15.11.2013. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy predstavujú RPMN vo výške 486,7 %, pri výpočte ktorej sa vychádzalo z predpokladu, že celková výška úveru sa považuje za vyčerpanú dňom odpísania sumy zodpovedajúcej výške úveru z bankového účtu žalobcu. Celkove náklady žalovaného ako spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou vo výške 48,- eur.

Upomienkou zo dňa 22.11.2013 mal žalobca vyzývať žalovaného na zaplatenie pohľadávky vo výške 283,- eur, zahŕňajúcej aj „administratívne náklady vymáhania“ vo výške 35,- eur. Ďalšou upomienkou datovanou k 29.11.2013 označenou ako „URGENCIA nezaplatenej pohľadávky vo výške 293,- eura“, opäť mal žalobca vyzývať žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky, zvýšenej (oproti predchádzajúcej výzve) o administratívne náklady spojené s konaním vymáhania vo výške 10,- eur. Ďalšou výzvou zo dňa 06.12.2013 označenou ako „UPOZORNENIE NA HROZBU EXEKÚCIE pohľadávky vo výške 303,- eur“, žalobca mal vyzývať žalovaného na zaplatenie dlhu a zároveň si vyúčtoval ďalšie administratívne

náklady spojené s inkasným konaním vo výške 10,- eur, t.j. ako celkovú výšku dlhu uviedol sumu 303,- eur. Napokon listom z 13.12.2013 označeným ako „Porušenie Dohody o splátkovom kalendári“ žalobca mal oznámiť žalovanému, že nedodrжал povinnosti vyplývajúce z Dohody o platobnom kalendári a pokiaľ neuhradí splátku podľa dohodnutého Platobného kalendára vo výške 50,50 eura okamžite na v nej uvedené číslo účtu, bude nútený túto dohodu ukončiť. Žalobca na výzvu súdu pripojil uvedené výzvy, ku ktorým následne pripojil potvrdenia spoločnosti INFAS, a.s., že uvedená spoločnosť prevzala na spracovanie uvedené upomienky, že ich spracovala, vytlačila a odoslala prostredníctvom služieb Slovenskej pošty v deň vystavenia príslušného potvrdenia. Uvedené doklady s ohľadom na výpoveď žalovaného vôbec nepreukazujú, že by dané listiny boli skutočne žalovanému doručené a ani to, že skutočne boli podané danou spoločnosťou na poštovú prepravu prostredníctvom Slovenskej pošty ako je to v nich uvádzané.

Z výpisu z podnikateľského účtu žalobcu (č. I. 12) vyplýva, že dňa 28.10.2013 žalobca previedol zo svojho účtu sumu 200,- eur na účet žalovaného uvedený v zmluve ako účet žalovaného. Žalovaný ani nepopieral, že mu daná suma bola poukázaná.

Bolo nesporne preukázané, že ešte pred podaním žaloby žalovaný dňa 07.10.2015 poukázal žalobcovi sumu 200,- eur zodpovedajúcu výške poskytnutej pôžičky, ktorú sumu žalobca obdržal dňa 08.10.2015, čo žalobca potvrdil svojím čiastočným späťvzatím žaloby, ktorým zbral žalobu čiastočne späť ohľadne sumy 200,- eur. K jej úhrade teda došlo 2 týždne pred podaním žaloby, pričom danej úhrade predchádzala komunikácia zo strany žalovaného ohľadne ozrejmenia výšky jeho dlhu, na ktorú tento nedostal adekvátnu odpoveď zo strany žalobcu, resp. „vymáhačskej spoločnosti“ poverenej riešením danej záležitosti.

Hoci zmluva odkazuje na ZoSÚ ako jeden zo zákonov, na základe ktorého mala byť uzavretá, daný ZoSÚ je pre tento prípad neaplikovateľný s poukazom na § 1 ods. 3 písm. I/. Podľa citovaného ustanovenia totiž spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. V danom prípade splatnosť poskytnutej sumy stanovená na dobu kratšiu ako 1 mesiac (konkrétne na dobu 18 dní), a preto sa na právny vzťah účastníkov nevzťahujú ustanovenia ZoSÚ upravujúce v rámci ním vymedzenom rozsahu okruhu zmluvných vzťahov zmluvu o spotrebiteľskom úvere a jej náležitosti.

Na právny vzťah založený predmetnou zmluvou sa nevzťahuje ani úprava uvedená v § 497 a nasl. ObZ upravujúca zmluvu o úvere, nakoľko podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy je záväzok dlžníka zaplatiť úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom. V danom prípade však v zmluve je uvedené, že sa jedná o „bezúročný úver“. Základné ustanovenie každého zmluvného typu má kogentný charakter (§ 263 ods. 2 ObZ), preto je vylúčené, aby bolo možné úverovou zmluvou dojednať bezúročné poskytnutie peňažných prostriedkov. Z uvádzaných dôvodov súd právny vzťah medzi účastníkmi posúdil podľa ustanovení § 657 a nasl. OZ ako pôžičku, ktorá bola žalobcom žalovanému reálne poskytnutá dňa 28.10.2013 na dobu vyplývajúcu zo zmluvy.

Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a § 658 ods. 1 OZ pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov. V predmetnej zmluve účastníkov sa však výslovne uvádza, že úver (hoci v skutočnosti ide o pôžičku) je bezúročný. Účastníci si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon pri zmluve o pôžičke neumožňuje. Dojednanie poplatku za poskytnutie pôžičky (v zmluve uvádzaného ako poplatok za poskytnutie úveru) v sume 48,- eur je preto absolútne neplatným dojednaním pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 v spojení s § 41 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu, resp. jeho časti nemôžu jeho účastníkom vzniknúť práva či povinnosti, keďže takýto úkon, resp. jeho časť (v tomto prípade dojednanie povinnosti žalovaného zaplatiť veriteľovi poplatok za poskytnutie úveru vo výške 48,- eur) je neplatný od začiatku. Navyiac (neplatne) dojednaná výška odplaty s ohľadom na dojednanú dobu poskytnutia pôžičky (18 dní) vo výške predstavujúcej percentuálne navýšenie poskytnutých prostriedkov za tak krátky čas o viac ako 24 % by (nebyť vyššie uvedeného dôvodu jej neplatnosti) podľa názoru súdu so zreteľom aj na to, že ide o pôžičku zo spotrebiteľského

vzťahu, odporovala aj dobrým mravom. Preto súd žalobu ohľadne zaplata sumy 48,- eur s uplatneným úrokom z omeškania z uvedenej sumy ako nedôvodnú zamietol.

Súd žalobu ako nedôvodnú zamietol aj pokiaľ ide uplatnenú o náhradu nákladov v súvislosti s výzvami žalobcu adresovanými žalovanému na úhradu jeho dlhu, spolu vo výške 65,- eur. Odhliadnuc od toho, že žalobca si tieto náklady uplatnil už v prvej výzve vo vyššej čiastke, než akú sám stanovil v čl. IV. bod 5 rámcovej zmluvy (namiesto 15,- eur požadoval až 35,- eur), súd už uviedol, že žalobca nepreukázal, že by vôbec takéto výzvy žalovanému skutočne boli odoslané prostredníctvom Slovenskej pošty a že by aj boli žalovanému doručené, keď žalovaný popieral ich doručenie a súčasne uvádzal, že na adrese, na ktorú mu mali byť upomienky adresované, si riadne preberá písomnosti. Žalobca tvrdil, že suma 65,- eur má predstavovať skutočne vynaložené náklady spojené s vymáhaním pohľadávky veriteľa, ktoré však vymedzil len všeobecne bez ich skutočnej konkretizácie, koľko z nich predstavovali ktoré presne špecifikované náklady. Žalobca na jednej strane uvádza, že sa jedná o skutočne vynaložené náklady a na druhej strane ich upravil paušálne v bode 5. časti IV. rámcovej zmluvy v očividne neprimeranej výške. S ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu účastníkov, v ktorom práve žalovaný vystupoval v pozícii spotrebiteľa, daná zmluvná podmienka upravujúca povinnosť žalovaného ako dlžníka hradiť veriteľovi náklady spojené s vymáhaním jeho pohľadávky stanovené pri každej z upomienok v paušálnej výške uvedenej v rámcovej zmluve, ktorá nebola individuálne dojednaná, keďže žalovaný reálne nemal možnosť ovplyvniť obsah formulárovej rámcovej zmluvy, predstavuje neprimeranú a tým neplatnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 5 OZ), čo súdy v obdobných prípadoch voči žalobcovi viackrát konštatovali (napr. rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/258/2014, sp. zn. 11C/264/2014, Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/195/2014...). Okrem uvedeného dôvodu ďalším dôvodom zamietnutia daného nároku je aj už uvádzané nepreukázanie toho, že dané upomienky boli žalovanému doručené, dokonca ani toho, že či vôbec boli dané na poštovú prepravu spoločnosťou, ktorá ich mala podľa žalobcu žalovanému odosielať prostredníctvom Slovenskej pošty.

Súd potom žalobe v časti nedotknutej jej čiastočným späťvzatím vyhovel len ohľadne zaplata uplatnených zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 200,- eur za obdobie omeškania žalovaného s jej vrátením počnúc dňom 16.11.2013 (dňom nasledujúcim po uplynutí v zmluve dojednanej lehoty na vrátenie pôžičky) až do 08.10.2015, kedy došlo k jej vráteniu, a to s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013.

V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť po prvom pojednávaní vo veci, súd postupujúc podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. konanie zastavil s ohľadom aj na stanovisko žalovaného prostredníctvom jeho zástupcu, ktorý dňa 16.12.2015 vyjadril súhlas s čiastočným zastavením konania.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorému by s poukazom na § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. ako účastníkovi majúcemu z procesného hľadiska prevažný úspech vo veci (v danom prípade pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania, toto procesne zaviniť výlučne žalobca, ktorý ohľadne sumy 200,- eur podal žalobu nedôvodne), prináležalo právo na náhradu pomernej časti vzniknutých trov, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevplyva, že by žalovanému v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy v nejakej konkrétnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).